

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Impurus & saltator Sacerdos, fulmine castratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

sepultus. Et vide rectitudinem diuini iudicij. Mane facto, sepulchrum patens inuentum est, & locus, in quo iacuerat, vacuus & eiectus, cadauer verò, vt optimè credi potest, sicut eius brachium, à Demonibus asportatum est. Nota ergo, lector, quia tali vindictà digni sunt, et si eos, parcente Deo, tales semper casus non puniant, qui, turpibus ludis & cantibus, sacra fidelium atria & Ecclesiam inhonorant. Hoc primum exemplum docet, nubibus ac tempestatibus, non solum maiestatem DEI hominibus innotescere, sicut quondam contigit, cum Moyfi

Exod. 19. 16.

decalogus, in monte Sinai, traderetur, quando cœperunt audiri tonitrua, ac micare fulgura, & nubes densissima operire montem; & quando,

Ioan. 12. 29.

audita voce diuinâ, turba dicebat, tonitruum esse factum: sed etiâ, coruscis his ignibus, iram Numinis ostendit, peccatores, cum au-

Deuter. 32. 41.

thoritate, punientis. Ita minitans dixit: si acvero, vt fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea, reddam ultionem hostibus meis, & his, qui oderunt me, retribuam. Quod in hostibus suis etiam

1. Reg. 22. 14.

Dauid expertus dixit: Tonabit de cœlo Dominus: & excelsus dabit vocem suam. Misit sagittas, & dissipauit eos; fulgur, & consumpsit eos.

Cæsarius lib.

10. cap. 28.

Quod An. Christi 1222. in quodam Saxonie theatro, non sine tragico luctu, spectatum est, vbi subitum fulmen homines adeò viginti, momento absumpsit; vt, leuissimo elemento, grauissimè punirentur obscœnæ lenitatis amatores; solus Sacerdos euasit, qui cæteris tamen, ob scandalum, plus videbatur, peccauisse. Sed sæpe Deus Sacerdotibus parcit propter ordinem: sicut legitur de Aarone, quem non percussit lepra, sed sororem; cum tamè non legatur, sorore minùs peccasse: vel forte, in eo, aliquid boni, Deus prouidit, propter quod illi pepercit. Quod verò aliquando, ob huiusmodi lenitates, Deus, Sacerdotes puniat, præsto est exemplum; ait idem author, cuius verbis ipsa sinceritate à fabula vindicatis, vtile fuerit plura hîc apponere.

XIII.
Idem Author
cod. lib. 10.
cap. 29.

Est villa, in Episcopatu Treuirensi, Elisatia vocata, inquit, in qua, anno præterito, quartâ feriâ, ante natiuitatem sancti Joannis contigit, hoc grande ac terribile miraculum. Sacerdos loci, Henricus nomine, dum sederet in taberna, facta est intemperies aëris maxima, quo festinante, cum Campanario suo, in Ecclesiam, cū campanas pulsarent, creuit & tempestas, & nebula, & inenarrabilis strepitus aëris, in Ecclesia, vehemensq; repente ictus turbis prostrauit vtrumque, Clericum scilicet, & Campanarium, ita quòd Campanarius, sub Clerico, jacebat. Campanarius
verò is

verò in nullo laesus est, Clerico extincto, cuius genitalia exusta sunt, reliquo corpore intacto, quae filius eius accurrens, calcando extinxit, & auulsi. Ex quo patet, fornicatorem illum fuisse. Vestimenta verò eius ita sunt lacerata, ut nulla particula cohereret solida parti, nec solida essent; excepta illa particula, in qua dependere solebat manipulus, in sinistro brachio, sed stivalia sua, quae noua erant, ita sunt dilacerata, ac si fuscinnulis dissipata essent, solea verò sic sunt fracta, ac si in aqua feruida fuissent decocta. Campanarius verò, in maximo timore & stupore jacens, vidit demones insultum facientes in Ecclesia: sed & capsula, quae erat post altare, profiliit super altare, & apertura facta est in eà, quae adhuc ita remanet. Sancti verò, quorum reliquia ibi sunt, egressi fortiter resistebant demonibus, & factum est, inter Sanctos & demones, vehementissimum certamen: tandem deuicti demones, cum corpus Domini asportare non possent, partem tecti secum abstraxerunt. Refert idem Campanarius, quod corpus Sacerdotis, usq; ad tectum turris, sub qua simul pulsantes steterant, & sub qua prostrati jacebant, violentia demonum aliquoties sit raptum, sed beneficio Sanctorum relapsum. Aiunt, Clericum eundem tunc de nouo acquisuisse coronam chorisando, quam quasi victor, juxta domum, suspendit, ut ibi stulti homines luderent, ducerentq; choreas. Subiungit, his narratis, Apollonius: Sicut in hoc Sacerdote considero, in laceratione vestium atq; calceamentorum, Deus puniuit superbiam; sic in exustione genitalium luxuriam. Respondet Caesarius: bene sentis, quia saepe poena respondet culpa. Hoc etiam scire te volo, & probare exemplo, quod sicut Deus, ut dictum est, malos per fulmina, atq; tonitrua de caelo punit, ita per eadem aliquando bonis succurrit. Dixit quidam: Multa, ex quo fuerint commoda, eius incommoda equum est ferre. Comoda ergo ignis cum sint plurima, nemo debet de illius incommodis conquiri. Quanquam pro incommodo habendum non est, si igne coelestis iudex reos plectat, cum eadem opera vel moneat, vel defendat innocentes. Tradunt operas mutuas, Iustitia & Misericordia Numinis. In quam rem pergit Author.

Richuvinus cellarius noster, cum, die quadam, tempore discordia inter saepe dictos Reges, de Colonia exiret, non procul ab vrbe, plures armatos ex latere strata publica, in suis dextrarijs sedere conspexit, quibus visis, cum satis timeret, vnus ex eis cursu rapacissimo ad eum veniens, equum eius per franum tenuit; quem his verbis superbè allocutus est,

D 2

dicens:

XIV.
Idem lib. cod.
cap. 30.